దిబులియన్ అండ్ గ్రెయిన్ ఎక్స్ఛేంజ్
లిమిటెడ్ మరియు ఇతరులు

1960
సెప్టెంబర్ 13

వర్సెస్

ది స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్

(ఎస్. కె. దాస్, ఎం. హిదయతుల్లా కె. సి. దాస్ గుప్తా

జె. సి. షా మరియు ఎన్. రాజగోపాల అయ్యంగార్, జెజె.)

ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్ట్ పన్ను – చట్టం చెల్లుబాటు – శాసన సామర్థ్యం – చెల్లుబాటు అయ్యే భాగాన్ని విడదీయడం – పంజాబ్ ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్ట్ పన్ను చట్టం, 1951 (పంజా. 7 ఆఫ్ 1951), సెక్షన్ 2 – భారత రాజ్యాంగం, ఏడవ షెడ్యూల్, జాబితా II, ఎంట్రీ 62.

ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్ట్లలో కమీషన్ ఏజెంట్లుగా వ్యాపారం చేస్తున్న అప్పీలుదారులు పంజాబ్ ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్ట్ పన్ను చట్టం, 1951 చెల్లుబాటును, అది రాష్ట్ర శాసనసభకు ప్రసాదించిన అధికారాలకు అధికారాతీతమనే కారణంతో, సవాలు చేస్తూ భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 కింద పంజాబ్ హైకోర్టులో పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్టులపై పన్ను విధించడానికి ఈ చట్టం అవకాశం కల్పించింది, వీటిని సెక్షన్ 2 ద్వారా నిర్వచించారు, మౌఖికంగా లేదా లిఖితపూర్వకంగా, భవిష్యత్తులో సరుకులను విక్రయించడానికి ఒప్పందాలు కుదుర్చుకోవడం, కానీ దాని ఆధారంగా సరుకుల వాస్తవ డెలివరీ చేయబడలేదు లేదా తీసుకోబడలేదు, కానీ అంగీకరించిన సరుకుల ధరకు మరియు ఒప్పందంలో పేర్కొన్న తేదీ లేదా మరేదైనా తేదీలో అమలులో ఉన్నదానికి మధ్య వ్యత్యాసాన్ని మాత్రమే వాస్తవం చెల్లిస్తాయి లేదా స్వీకరిస్తాయి. ఫ్యూచర్స్ లో ఊహాగానాలపై పన్ను విధించేందుకు ఉద్దేశించిన ఈ చట్టం బెట్టింగ్, జూదంపై పన్నులు విధించే చట్టంగా రాష్ట్ర జాబితాలోని ఎంట్రీ 62 పరిధిలోకి వస్తుందని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది.

నిర్ణయించారు, పంజాబ్ ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్ట్ పన్ను చట్టం, 1951లోని "ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్ట్" అనే పదానికి నిర్వచనం ఒక ఒప్పందాన్ని పందెపు కాంట్రాక్టుగా మార్చడానికి అవసరమైన అన్ని అంశాలను నిర్దేశించనందున, చట్టసభ నిర్వచించిన విధంగా "ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్టులను" నిర్వచించడంలో పందెపు ఒప్పందాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్నాయని భావించలేము. అందువల్ల ఈ చట్టం రాజ్యాంగంలోని ఏడవ షెడ్యూల్, జాబితా II, ఎంట్రీ 62, పరిధిలోకి రాదు మరియు ఇది రాష్ట్ర శాసనసభ యొక్క శాసన అధికారానికి అతీతం.

ఒప్పందంలోని పక్షాలకు సరుకులను డెలివరీ చేసే ఉద్దేశం లేనందున, కొన్ని కాంట్రాక్టులను పందెపు కాంట్రాక్టులుగా చేర్చడానికి సరిపోవు విధముగా నిర్వచనం విస్తృతమైనదిగా భావించినప్పటికీ, అప్పుడు చెల్లుబాటు అయ్యే చట్టం యొక్క భాగం చాలా బలహీనముగా మరియు కుదించబడిందని, మొత్తం చట్టం చెల్లదని భావించాలి, అని కూడా నిర్ణయించారు.

ఆర్. ఎం. డి. చమర్బాగ్వాలా v. ది యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా, [1957] ఎస్. సి. ఆర్. 930, మీద ఆధారపడ్డారు.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం. 123/55

రిట్ పిటిషన్ నం.116 ఆఫ్ 1951 లో పంజాబ్ హైకోర్టు 1951 నవంబర్ 12న ఇచ్చిన తీర్పు మరియు

ఉత్తర్వులపై ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్.

ఎన్. సి. ఛటర్జీ, ఎస్. ఎన్. ఆండ్లే, జె. బీ. దాదాచాంజీ మరియు రామేశ్వర్ నాథ్, పిటిషనర్ల తరఫున.

ఎస్. ఎం. సిక్రీ, పంజాబ్ రాష్ట్ర అడ్వకేట్-జనరల్, ఎన్. ఎస్. బింద్రా మరియు డి. గుప్తా, ప్రతివాది తరఫున.

1960. సెప్టెంబర్ 13. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును వెలువరించినది

దాస్ గుప్తా జె. – ఈ అప్పీలు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం చేసిన అప్పీలుదారు దరఖాస్తును తిరస్కరిస్తూ పంజాబ్ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా ఉంది. ఈ ధరఖాస్తు లో లూధియానాలోని ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్ట్ లో కమీషన్ ఏజెంట్లు వ్యాపారం చేస్తున్న అప్పీలుదారులు పంజాబ్ ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్ట్ పన్ను చట్టం, 1951 (పంజాబ్ చట్టం నం. VII ఆఫ్ 1951) రాష్ట్ర శాసనసభకు ప్రదానం చేసిన అధికారాలను అతిక్రమించిందని ఆరోపించారు మరియు ఈ చట్టం మరియు చేసిన నోటిఫికేషన్ మరియు దాని కింద ప్రతివాది అయిన పంజాబ్ రాష్ట్రం జారీ చేసిన నియమాలు చెల్లవని ప్రకటించాలని అభ్యర్థించారు. అప్పీలుదారులు ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్టు వ్యాపారాన్ని లేదా ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్టులలో కమీషన్ ఏజెంట్లుగా కొనసాగించడానికి పైన పేర్కొన్న చట్టం యొక్క నిబంధనలు మరియు దాని క్రింద ఉన్న నియమాల ద్వారా ఆటంకం లేకుండా నిర్వహించడానికి అనుమతించాలని మరియు చట్టాన్ని అమలు చేయవద్దని మాండమస్ లేదా ఇతర సముచిత రిట్ ద్వారా పంజాబ్ రాష్ట్రాన్ని ఆదేశించాలని మరో అభ్యర్థన ఉంది.

లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలంలోని 5వ పేరాలో పేర్కొన్న విధంగా ప్రతివాది వాదన ఏమిటంటే, "ఈ చట్టం రాష్ట్ర శాసనసభ యొక్క శాసన అధికారానికి అతీతమైనది కాదు. 7వ షెడ్యూలులోని ఉమ్మడి జాబితాలోని ఎంట్రీ నం.7 r/w రాష్ట్ర జాబితాలోని ఎంట్రీ 62లో పేర్కొన్న అంశాలకు సంబంధించిన చట్టం ఇది.

హైకోర్టు ఇలా నిర్ణయించింది: –

“ఆక్షేపించబడిన చట్టం , ఫ్యూచర్స్ లో స్పెక్యులేషన్ పై పన్ను విధించే చట్టం, కనీసం ప్రస్తుత దరఖాస్తుదారుల వంటి డీలర్లకు సంబంధించినంత వరకు బెట్టింగ్, జూదంపై పన్నులు విధించే చట్టంగా రాష్ట్ర జాబితాలోని 62వ అంశం పరిధిలోకి వస్తాయి, ఆ మేరకు చెల్లుబాటు అవుతుంది.”

ఈ నేపథ్యంలో హైకోర్టు ఆ దరఖాస్తును తిరస్కరించింది.

ఈ చట్టాన్ని రూపొందించడానికి పంజాబ్ రాష్ట్ర శాసనసభకు ఉన్నశాసన సామర్థ్యానికి సంబంధించినదే మా నిర్ణయానికి ఉన్న ఏకైక ప్రశ్న. రాజ్యాంగంలోని 7వ షెడ్యూలు లోని ఉమ్మడి జాబితాలోని ఎంట్రీ 7 కింద ప్రతివాది లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలంలో ప్రస్తావించినప్పటికీ, హైకోర్టులో ఈ ఎంట్రీపై ఎలాంటి ఆధారం ఉంచినట్లు కనిపించడం లేదు లేదా ప్రతివాది తరఫున హాజరైన గౌరవ న్యాయవాది మా ముందు దానిపై ఆధారపడినట్లు కనిపించడం లేదు మరియు ఆక్షేపించబడిన ఈ చట్టం ఉమ్మడి జాబితాలోని 7 వ అంశం పరిధిలోకి రాదని చాలా స్పష్టమవుతుంది, ఆ అంశం ఈ పదాలలో ఉంది: "భాగస్వామ్యం, ఏజెన్సీ, రవాణా కాంట్రాక్టులు మరియు ఇతర ప్రత్యేక రకాల కాంట్రాక్టులతో సహా కాంట్రాక్టులు , కానీ వ్యవసాయ భూమికి సంబంధించిన కాంట్రాక్టులతో సహా కాదు". ఈ చట్టం యొక్క సారము మరియు ప్రధానాంశం రాష్ట్ర జాబితాలోని 62 వ అంశం పరిధిలోకి వస్తేమాత్రమే అది పంజాబ్ రాష్ట్ర శాసనసభ యొక్క శాసన పరిధికి లోబడి ఉందని మరియు ఒకవేళ అది అలా ఉండకపోతే అది రాష్ట్ర శాసనసభ అధికారానికి అతీతంగా ఉంటుందని భావించడం మన ముందున్న సాధారణ ప్రతిపదిక. అంశం 62 "విలాసాలపై పన్నులు , వినోదాలు , వేడుకలు, బెట్టింగ్ మరియు జూదంపై పన్నులతో సహా" గురించి ప్రస్తావించింది.

బెట్టింగ్ మరియు జూదంపై పన్ను విధించాలని ఆక్షేపించబడిన చట్టంలో ఉంటేనే అది 62వ అంశం పరిధిలోకి వస్తుంది. ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్టులపై పన్ను విధించడానికి ఈ చట్టం వీలు కల్పిస్తుంది మరియు ఇది సెక్షన్ 2 లో "ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్ట్" ను ఈ పదాలలో నిర్వచించింది: "ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్ట్" అనగా భవిష్యత్తు తేదీలో సరుకుల అమ్మకం కోసం మౌఖికంగా లేదా లిఖితపూర్వకంగా ఒక ఒప్పందం , కానీ దాని ఆధారంగా సరుకుల వాస్తవ డెలివరీ చేయబడదు లేదా తీసుకోబడదు, కానీ అంగీకరించిన సరుకుల ధరకు మరియు ఒప్పందంలో పేర్కొన్న తేదీ లేదా మరేదైనా తేదీ న ఉన్నదానికి మధ్య వ్యత్యాసాన్ని మాత్రమే పార్టీలు చెల్లిస్తాయి లేదా స్వీకరిస్తాయి". "డీలర్" అంటే "ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్టులలో వ్యాపారాన్ని నిర్వహించే ఉద్దేశ్యంతో ఏర్పాటు చేయబడిన ఒక ఆర్తి లేదా "ఛాంబర్" లేదా అసోసియేషన్ తో సహా ఏదైనా వ్యక్తి, సంస్థ, హిందూ ఉమ్మడి కుటుంబం లేదా లిమిటెడ్ సంస్థ రాష్ట్రంలో ఏ సమయంలో తన తరఫున లేదా మరే ఇతర వ్యక్తి, ఆర్తి, "ఛాంబర్" లేదా అసోసియేషన్ తరఫున ఇటువంటి వ్యాపారాన్ని నిర్వహిస్తుంది" అని అదే విభాగంలో నిర్వచించబడింది. "అమ్మకం" అంటే "ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్టు లో పేర్కొన్న సరుకులను విక్రయించే ఒప్పందానికి సంబంధించి తుది, సెటిల్ మెంట్ అని నిర్వచించబడింది, మరియు ఈ ప్రయోజనం కోసం ఫార్వర్డ్

కాంట్రాక్టులో మొదట నిర్ణయించిన తేదీ లేదా తుది సెటిల్ మెంట్ చేసిన మరేదైనా తేదీలో ఇది పూర్తయినట్లుగా భావించబడుతుంది". సెక్షన్ 4 అనేది ఛార్జింగ్ సెక్షన్ మరియు డీలర్ యొక్క ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్టులలో వ్యాపారంపై ప్రభుత్వము నోటిఫికేషన్ ద్వారా ఆదేశించే రేటువద్దపన్ను విధించడానికి వీలు కల్పిస్తుంది. ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్టులలోతన వ్యాపారాన్ని కొనసాగిస్తున్నంత కాలం ప్రతి డీలర్ ఈ చట్టం కింద పన్ను చెల్లించాల్సి ఉంటుందని సెక్షన్ 5 పేర్కొంది. సెక్షన్ 6 ప్రకారం ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్టులలో ఏ డీలర్ అయినా అతను నమోదు చేయబడి, నమోదు సర్టిఫికేట్ కలిగి ఉంటే తప్పవ్యాపారం చేయరాదు. సెక్షన్ 7 పన్ను చెల్లింపు విధానం, రిటర్నుల సమర్పణకు సంబంధించినది కాగా, సెక్షన్ 8 పన్ను మదింపుకు అవకాశం కల్పిస్తుంది.

"ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్ట్" అనే పదం చట్టంలోనే నిర్వచించబడినందున ప్రస్తుత ప్రశ్నను నిర్ణయించే ఉద్దేశ్యం కోసం "ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్ట్" అంటే ఏమిటి అనే దాని గురించి ఏదైనా ఇతర భావన మనం మరచిపోవాలి. ఈ శాసనం యొక్క ఉద్దేశ్యం కోసం భవిష్యత్తు తేదీలో సరుకుల అమ్మకానికి ప్రతి ఒప్పందం "ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్ట్" కాదు. ఇది భవిష్యత్తు తేదీలో సరుకుల అమ్మకానికి ఒక ఒప్పందంగా ఉండాలి మరియు మరో రెండు షరతులను సంతృప్తిపరచాల్సి ఉంటుంది, అవి: (1) ఒప్పందం ఆధారంగా సరుకుల వాస్తవ డెలివరీ చేయబడదు మరియు (2) అంగీకరించిన సరుకుల ధరకు మరియు ఒప్పందంలో పేర్కొన్న తేదీ లేదా మరేదైనా తేదీ న ఉన్నదానికి మధ్య వ్యత్యాసం కొనుగోలుదారు ద్వారా చెల్లించబడుతుంది లేదా అమ్మకందారు ద్వారా స్వీకరించబడుతుంది. ఈ నిర్వచనం కింద ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్ట్ యొక్క పరీక్ష ఏమిటంటే, సరుకుల డెలివరీ చేయబడదు లేదా తీసుకోబడదు, కానీ అంగీకరించిన విధంగా సరుకుల ధర మరియు మరేదైనా తేదీలో ఉన్న ధర మధ్య వ్యత్యాసాన్ని మాత్రమే చెల్లిస్తారు. అటువంటి ఒప్పందం తప్పనిసరిగా పందెపు కాంట్రాక్ట్ మరియు అందువల్ల జూదం అవుతుందా?

రెండు పక్షాలు ఒక నిర్దిష్ట ధరకు సరుకుల అమ్మకం మరియు కొనుగోలు కోసం మరియు ఒక నిర్దిష్ట సమయం లో వాటి డెలివరీ కోసం క్రమానుసారం ఒక ఒప్పందాన్ని కుదుర్చుకున్నప్పుడు, వారు సరుకుల వాస్తవ బదిలీని ఎప్పుడూ ఉద్దేశించలేదు, కానీ మార్కెట్ ధర ఒప్పంద ధర నుండి మారుతూ ఉంటుంది కాబట్టి వ్యత్యాసాన్ని చెల్లించడానికి లేదా స్వీకరించడానికి మాత్రమే వారు ఉద్దేశించారు. ఉద్దేశం అలాంటిది అయినప్పుడు, అది వాణిజ్య లావాదేవీ కాదని, మార్కెట్ పెరుగుదల లేదా పతనంపై పందెం అని, ఇది "జూదం" అనే అర్థంలోకి వస్తుంది అని నిర్ణయించారు . అమ్మకపు ఒప్పందం రూపంలో సరుకుల డెలివరీ మరియు ధర చెల్లింపు గురించి ఆలోచించినప్పటికీ, పంపిణీ లేదా ధర చెల్లింపు గురించి వారెవరూ ఆలోచించవు మరియు తరువాతి రోజున ఒప్పంద ధర మరియు ఉన్న ధర మధ్య వ్యత్యాసాన్ని

స్వీకరించడం మరియు చెల్లించడం మాత్రమే ఈ ఒప్పందాన్ని పందెపు ఒప్పందంగా చేస్తాయి. ఆక్షేపించిన చట్టంలో "ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్ట్" యొక్క నిర్వచనంలో అటువంటి ఉద్దేశ్యానికి ప్రత్యక్షంగా లేదా పరోక్షంగా ప్రస్తావన లేదు. "సరుకుల వాస్తవ డెలివరీ చేయబడదు లేదా తీసుకోబడదు" అనే పదాలకు "సరుకుల వాస్తవ డెలివరీ చేయకూడదు లేదా తీసుకోకూడదు" అనే పదాలను చదవడం ద్వారా మరియు "పార్టీలు చెల్లిస్తాయి లేదాస్వీకరిస్తాయి" అనే పదాలకు బదులుగా "పార్టీలు చెల్లించాలి లేదా స్వీకరించాలి" అనే పదాలను భర్తీ చేయడం ద్వారా మరియు "దేని ఆధారంగా" అనే పదాలను తొలగించడం ద్వారా మాత్రమే సెక్షన్ లో నిర్వచించిన విధంగా "ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్ట్" అనే పదాన్ని పందెపు కాంట్రాక్ట్ అని సూచించడం జరుగుతుంది. అయితే ఇది చేసే అర్హత మాకు లేదు. నిర్వచన క్లాజులో "తయారు చేయాలి లేదా తీసుకోవాలి" లేదా "చెల్లించాలి లేదా స్వీకరించాలి" అనే పదాలను శాసనసభ ఎందుకు ఉపయోగించలేదో తెలుసుకోవడం సులభం. సరుకుల వాస్తవ డెలివరీ చేయకూడదు లేదా తీసుకోకూడదు మరియు సరుకుల యొక్క మొత్తం ధరను చెల్లించకూడదు మరియు అంగీకరించిన సరుకుల ధరకు మరియు మరేదైనా తేదీలో ఉన్న ధరకు మధ్య వ్యత్యాసం మాత్రమే చెల్లించబడుతుంది అనే ఒక మౌఖిక లేదా రాతపూర్వక ఒప్పందం కాంట్రాక్ట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 30 ద్వారా ప్రభావితమవుతుంది మరియు అమలు చేయబడదు. సరుకుల అమ్మకం కొరకు రాతపూర్వక ఒప్పందంలో భాగస్వాములు డెలివరీ చేయరాదని కానీ కేవలం వ్యత్యాసం మాత్రమే చెల్లించాలి అని నిబంధనలు కల్పించకుండా చూసుకోవడానికి ముంచి జాగ్రత్తలు తీసుకుంటారు. డెలివరీని డిమాండ్ చేయకూడదు లేదా చేయబడదు, కానీ వ్యత్యాసం మాత్రమే చెల్లించాలని వారి మధ్య మౌఖిక అవగాహన ఉండవచ్చు. కానీ రాతపూర్వక ఒప్పందంలో వ్యక్తపరచని అటువంటి ఉద్దేశం యొక్క రుజువు పై పన్ను విధించడం అసాధ్యం. సరుకుల అమ్మకానికి సంబంధించిన ఒప్పందం మౌఖికంగా జరిగినప్పుడు, కానీ డెలివరీ చేయబడదని, కానీ ధరలో వ్యత్యాసం చెల్లించబడుతుందని వారు తమ మధ్య అంగీకరించినప్పుడు, అటువంటి ఒప్పందం ఏ కాంట్రాక్ట్‌లలో జరిగిందో తెలుసుకోవడం పన్ను విధించే అథారిటీకి కూడా అసాధ్యం. ఒక నిర్దిష్ట కాంట్రాక్ట్ పందెపు కాంట్రాక్టా కాదా అనే వివాదం సాధారణంగా సివిల్ కోర్టుల్లో తలెత్తుతుంది, అమ్మకం యొక్క ఒప్పందాన్ని అమలు చేయాలని కోరినప్పుడు మరియు ఒక పక్షం కాంట్రాక్ట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 30ని ఆశ్రయించడం ద్వారా ఒప్పందాన్ని నివారించడానికి ప్రయత్నిస్తే. అటువంటి వివాదం కోర్టు ముందుకు వచ్చినప్పుడు, వారు అసలు డెలివరీని ఎప్పుడూ ఉద్దేశించలేదని, మార్కెట్ ధర ఒప్పంద ధర నుండి భిన్నంగా ఉన్నందున వ్యత్యాసాన్ని చెల్లించడానికి లేదా స్వీకరించడానికి మాత్రమే ఉద్దేశించబడిందని చట్టపరమైన నిర్ధారణకు అవి అవసరమా అని చూడటానికి అన్ని పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకోవడం అవసరం అవుతుంది. అందువల్ల ఒక నిర్దిష్ట ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్ట్‌ను పందెపు కాంట్రాక్ట్‌గా ముద్ర వేయడం

ఏ పన్ను విధించే అథారిటీకి దాదాపు అసాధ్యం. పన్ను విధించబడే ఏ పక్షం అయినా, నిర్దిష్ట ఒప్పందంలో లేదా అనేక ఒప్పందాలలో, ఉద్దేశం సరుకులను డెలివరీ చేయడం కాదు, ధరలో వ్యత్యాసాన్ని చెల్లించడం లేదా స్వీకరించడం మాత్రమే అని స్పష్టంగా వెల్లడిస్తారని ఆశించకూడదు. పందెపు కాంట్రాక్టులపై పన్ను విధించడానికి ఒక చట్టాన్ని ఆచరణాత్మకంగా వర్తింపజేయడంలో ఈ ఇబ్బందులను గుర్తించిన శాసనసభ, వాస్తవంగా డెలివరీ చేయని లేదా తీసుకోని సరుకుల అమ్మకపు ఒప్పందాలపై పన్ను విధించాలని నిర్ణయించింది, ఒప్పందం జరిగిన సమయంలో ఉద్దేశం ఏదైనప్పటికీ.

అందువల్ల చట్టంలో నిర్వచించిన "ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్ట్" అనే పదాలు ఒక ఒప్పందాన్ని పందెపు కాంట్రాక్టుగా మార్చడానికి అవసరమైన అన్ని అంశాలను నిర్దేశించలేదని, అందువల్ల నిర్వచించిన విధంగా ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్టులపై పన్ను విధించే చట్టం ఎంట్రీ 62 పరిధిలోకి రాదని స్పష్టమవుతోంది.

ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్టును నిర్వచించడానికి ఉపయోగించే పదాలలో పందెపు కాంట్రాక్టులకు సమానం కాని ఒప్పందాలను కలిగి ఉన్నప్పటికీ, ఒప్పందంలోని పక్షాలకు సరుకులను పంపిణీ చేసే ఉద్దేశం లేదు అనే వాస్తవం కారణముగా కొన్ని ఒప్పందాలను పందెపు కాంట్రాక్టులుగా చేర్చేంత విస్తృతంగా ఉన్నాయని పంజాబ్ రాష్ట్రానికి చెందిన గౌరవ అడ్వకేట్–జనరల్ మమ్మల్ని ఒప్పించే ప్రయత్నం చేశారు. పందెపు కాంట్రాక్టులు అయిన కాంట్రాక్టులను జతచేసేంత విస్తృతంగా నిర్వచనం ఉంటే, చట్టాన్ని మొత్తంగా రద్దు చేయరాదని, అటువంటి పందెపు కాంట్రాక్టులకు సంబంధించి మాత్రమే చెల్లుబాటు అవుతుందని భావించాలని ఆయన వాదించారు. అప్పీలుదారుల తరఫున శ్రీ ఎన్. సి. ఛటర్జీ సెక్షన్ 6లోని "డీలర్ల" నమోదు నిబంధనలను మా దృష్టికి తీసుకువచ్చారు మరియు "ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్ట్"లలో వ్యవహరించే వ్యక్తులు తమను తాము నమోదు చేసుకోవాలని మరియు నమోదు కాని డీలర్ల ద్వారా ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్టులను నిర్వహించడాన్ని నిషేధించాలని శాసనసభ పిలుపునిస్తున్న వాస్తవం, చట్టసభ పందెపు కాంట్రాక్టుల గురించి అసలు ఆలోచించడం లేదనే నిర్ధారణను సమర్థిస్తుందని వాదించారు. దీనికి విరుద్ధంగా రాష్ట్ర శాసనసభలు "జూదం"పై పన్ను విధించాలని రాజ్యాంగమే ఆలోచించిందని గమనించడం సముచితం. అయితే జూదానికి పన్ను విధించడం ఒక విషయం, ఈ ప్రయోజనం కోసం తమను తాము నమోదు చేసుకోమని ప్రజలను అడగడం ద్వారా జూదాన్ని ప్రోత్సహించడం చట్టసభలకు మరొక విషయం. "డీలర్" యొక్క నిర్వచనంలో "ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్టు"లలో వ్యాపారాన్ని నిర్వహించే ఉద్దేశ్యంతో ఏర్పాటు చేయబడిన ఆత్రీ ఛాంబర్ లేదా అసోసియేషన్‌తో సహా ఒక లిమిటెడ్

సంస్థ' అని ఉంది అని గమనించాలి.

వాస్తవానికి కాంట్రాక్టులో వ్యాపారం నిర్వహించడానికి ఒక అసోసియేషన్ ఏర్పడుతుందని భావించినప్పటికీ, అటువంటి అసోసియేషన్‌లను బహిరంగంగా అనుమతించే మరియు గుర్తించే బాధ్యతను శాసనసభ చేపట్టే అవకాశం లేదు. "ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్టు"ను ఆ విధంగా నిర్వచించడంలో చట్టసభలు పందెపు కాంట్రాక్టుల గురించి అస్సలు ఆలోచించలేదని అనుకోవడానికి ఇవి మంచి కారణాలని మా అభిప్రాయం .

అయితే ఈ నిర్వచనం పందెపు కాంట్రాక్టులను చేర్చేంత విస్తృతంగా ఉందని భావించినట్లయితే, అప్పుడు చెల్లుబాటు అయ్యే చట్టంలోని భాగం చెల్లని భాగం నుండి విడదీయబడుతుందా అనే ప్రశ్న తలెత్తుతుంది. ఆర్. ఎమ్. డి. చమర్‌బాగ్‌వాలా v. యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా ([1957] ఎస్. సి. ఆర్. 930) లో ఈ ప్రశ్నను నిర్ణయించడానికి ఈ కోర్టు ఆమోదించిన నియమాలలో ఒకటి ఈ పదాలలో పేర్కొనబడింది: –

"ఒక శాసనం యొక్క చెల్లుబాటు అయ్యే భాగాలు దాని చెల్లని భాగాల నుండి వేరు చేయబడతాయో లేదో నిర్ణయించడంలో, చట్టసభల ఉద్దేశ్యమే నిర్ణయాత్మక అంశం. మిగిలిన శాసనం చెల్లదని తెలిస్తే శాసనసభ చెల్లుబాటు అయ్యే భాగాన్ని అమలు చేసి ఉండేదా అనేది వర్తింపజేయవలసిన పరీక్ష'

రెండో నియమం ఏంటంటే

"ఒక శాసనం యొక్క చెల్లుబాటు అయ్యే మరియు చెల్లని భాగాలు స్వతంత్రమైనవి మరియు ఒక పథకంలో భాగం కాదు, కానీ చెల్లని భాగాన్ని తొలగించిన తరువాత మిగిలేది చాలా బలహీనముగా మరియు కుదించబడినదిగా చట్టసభ నుండి బయటకు వచ్చినప్పుడు ఉన్న ప్రధానాంశంకి భిన్నంగా ఉంటుంది, అప్పుడు కూడా అది మొత్తముగా తిరస్కరించబడుతుంది."

ఈ నియమాలలో దేనినైనా వర్తింపజేస్తే, ప్రస్తుత సందర్భంలో మొత్తం చట్టం చెల్లదని మేము నిర్ణయించాల్సి ఉంటుంది. అన్ని ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్టులపై పన్ను విధించడం తన శాసన పరిధిలో లేదని శాసనసభకు స్పృహ ఉండి ఉంటే, భవిష్యత్తులో సరుకుల అమ్మకపు ఒప్పందాలలో ఏవి పందెపు కాంట్రాక్టులో అని కనుగొనడం కష్టం కాబట్టి, పందెపు ఒప్పందాలపై మాత్రమే పన్ను విధించడానికి ఎటువంటి చట్టాన్ని రూపొందించడం విలువైనది కాదని మనకు

స్పష్టమవుతోంది. పందెపు కాంట్రాక్టులు కాకుండా ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్టులకు సంబంధించి చట్టం చెల్లదని భావించిన తర్వాత, మిగిలింది "చట్టసభల నుండి బయటకు వచ్చినప్పుడు ఉన్న దానికంటే చాలా బలహీనముగా మరియు కుదించబడినదిగా ఉంటుంది" అని కూడా అంతే స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. ఇతర ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్టులకు సంబంధించి చెల్లుబాటు కానప్పటికీ, పందెపు కాంట్రాక్టులకు సంబంధించి చట్టం చెల్లుబాటు అవుతుందనే ప్రతివాది వాదనను కూడా తిరస్కరించాలి.

అందువల్ల ఈ శాసనం రాష్ట్ర జాబితాలోని 62వ అంశం పరిధిలోకి రాదని, అది రాష్ట్ర శాసనసభ అధికార పరిధికి అతీతమైనదని మా నిర్ధారణ. అందువల్ల అప్పీలుదారులు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 కింద తమ పిటిషన్‌లో కోరిన విధంగా తగిన ఉపశమనాలకు అర్హులు.

అందువల్ల మేము ఈ అప్పీలును అనుమతిస్తున్నాము, హైకోర్టు ఉత్తర్వులను రద్దు చేసి, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 కింద పిటిషన్‌ను అనుమతించాలని మరియు పంజాబ్ ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్ట్స్ పన్ను చట్టం నం. VII ఆఫ్ 1951 రాష్ట్ర శాసనసభ అధికారాలకు అతీతమైనదిగా ఉన్నందున అది చెల్లదని మరియు రాజ్యాంగ విరుద్ధమని, ఈ చట్టం కింద ప్రతివాది జారీ చేసిన నియమాల ప్రకారం చేసిన నోటిఫికేషన్ కూడా చెల్లదని మరియు రాజ్యాంగ విరుద్ధమని నిర్దేశిస్తునము మరియు పంజాబ్ ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్ట్స్ పన్ను చట్టం నం. VII ఆఫ్ 1951 లోని నిబంధనలు, దాని కింద ఉన్న నియమాల ద్వారా ఆటంకం లేకుండా అప్పీలుదారులు ఫార్వర్డ్ కాంట్రాక్టుల వ్యాపారాన్ని కొనసాగించడానికి లేదా కమీషన్ ఏజెంట్లుగా వ్యవహరించడానికి అనుమతించాలని, ఈ చట్టంలోని నిబంధనలను మరియు నియమాలని అమలు చేయరాదని ప్రతివాదిని ఆదేశిస్తూ మాండమస్ జారీ చేయండి.

అప్పీలుదారులు ఈ కోర్టులో మరియు దిగువ కోర్టులో వారి ఖర్చులను పొందుతారు.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.